

PODSTAWY ANGIELSKIEGO 3

Do tej pory poznaliśmy zaimki osobowe: ja, ty, on, ... Bardzo ważną rolę w języku (nie tylko angielskim) pełnią również zaimki dzierżawcze: mój, twój, jego, ... Dziś zapoznamy się z ich formami.

Postaci zaimków dzierżawczych

my	<i>maj</i>	mój	our	<i>aler</i>	nasz
your	<i>jor</i>	twój	your	<i>jor</i>	wasz
his	<i>his</i>	jego	their	<i>dejr</i>	ich
her	<i>her</i>	jej			
its	<i>yc</i>	jego (zwierzę, przedmiot)			

Przykłady

my dog (*maj dog*) - mój pies

your cat (*jor kat*) - twój kot

his son (*his son*) - jego syn

her car (*her ka*) - jej samochód

its bowl (*yc boł*) - jego (np. psa) miska

our garden (*aler gardn*) - nasz ogród

your child (*jor czajld*) - wasze dziecko

their table (*dejr tejb*) - ich stół

UWAGA!!! Powyższe formy dotyczą wyłącznie zaimków dzierżawczych, po których następuje rzeczownik. Jeśli zaimek nie jest powiązany w ten sposób z rzeczownikiem, formy są nieco inne.

Formy "samotne"

mine	<i>majn</i>	mój	ours	<i>alers</i>	nasz
yours	<i>jors</i>	twój	yours	<i>jors</i>	wasz
his	<i>his</i>	jego	theirs	<i>dejrs</i>	ich
hers	<i>hers</i>	jej			
its	<i>yc</i>	jego (zwierzę, przedmiot)			

Przykłady zastosowania

Is it my room? - Czy to mój pokój? (pyta turysta, który zapomniał okularów i nie widzi numeru pokoju innego turystę w hotelu)

No, it's **mine**. - Nie, to **mój**. (odpowiada ten drugi z trudem ukrywając uśmiech politowania)

Is it your beer? - Czy to moje piwo? (pyta jeden "kumpel" drugiego widząc, że w jednym ze świeżo postawionych na stole pucharków utopiła się mucha)

No, it's **yours**. - Nie to **twoje**. (przecież nie będę pił piwa z utopioną obleśną muchą! Musi go "bardzo" lubić, nieprawdaż?)

Are they your children? - Czy to wasze dzieci?

No, they're **his**. - Nie, **jego**. (wstydzimy się, że są takie brudne)

Is it their house? - Czy to ich dom?

No, it's **hers**! - Nie, to **jej**. (gdzieżby oni mogli sobie pozwolić na taką rezydencję)

Is it your ball? - Czy to wasza piłka?

No, it's **its**. - Nie, to **jego** (tego psa - nasza nie byłaby taka zmacerowana).

Are they her toys? - Czy to jej zabawki? (pyta pani widząc dziewczynkę zapalczywie wrywającą zabawki z rąk innych dzieci)

No, they're **ours!!!** - Nie, to **nasze!!!** (protestują stanowczo inne dzieci)

Is it his book? - Czy to jego książka? (pytają kursanci angielskiego widząc, że jeden z kolegów zawłaszczył sobie podręcznik)

No, it's **yours**. - Nie, to **wasza**. (on już ma swoją, a tę wam chce zabrać dla zabawy)

Is it our boat? - Czy to nasza łódź? (zapytują uczestnicy spływu)

No, it's **theirs**. - Nie, to **ich**. (wasza jest ta zielona)

Podsumowując: pierwsza odmiana zaimków dzierżawczych dotyczy sytuacji, w której mówimy o posiadaniu czegoś (po zaimku występuje wówczas rzeczownik). W drugiej natomiast, zaimek stoi w zdaniu samotnie (choć odnosi się do wcześniej wspomnianego rzeczownika).

It's **my** car. - To mój samochód.

Is it **your** car? - Czy to twój samochód? No, it's **hers**. - Nie, to **jej**. (mój nie jest taki beznadziejny)

Uczymy się codziennie! W wolnych chwilach sięgamy do tych materiałów! Systematyczność to klucz do sukcesu!